img1

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS **NUTARTIS**

2022 m. rugpjūčio 25 d. Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, susidedanti iš teisėjų Virgilijaus Grabinsko (kolegijos pirmininkas), Andžej Maciejevski ir Gedimino Sagačio,

susipažinusi su 2022 m. rugpjūčio 18 d. paduotu **i e š k o v ė s A.** Vilniaus apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2022 m. birželio 14 d. nutarties peržiūrėjimo, su 2022 M. kasaciniu skundu dėl

nustatė:

Ieškovė padavė kasacinį skundą dėl Vilniaus apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2022 m. birželio 14 d. nutarties, priimtos civilinėje byloje pagal ieškovės A. M. ieškinį atsakovui Lietuvos sporto centrui dėl atleidimo iš darbo teisėtumo, peržiūrėjimo. Skundžiama nutartimi teismas atmetė ieškovės apeliacinį skundą, tenkino atsakovo apeliacinį skundą, pakeitė Vilniaus miesto apylinkės teismo 2022 m. vasario 8 d. sprendimą dalyje dėl bylinėjimosi išlaidų priteisimo ir jį naujai išdėstė. Vilniaus miesto apylinkės teismo 2022 m. vasario 8 d. sprendimu ieškovės reikalavimai atmesti kaip nepagristi. Kasacinis skundas paduodamas Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – ir <u>CPK</u>) 346 straipsnio 2 dalies 1 ir 2 punktuose įtvirtintais kasacijos pagrindais.

Atrankos kolegija pažymi, kad kasacinis teismas tikrina žemesnės instancijos teismų sprendimų (nutarčių) teisėtumą tik išimtinais atvejais, kai yra bent vienas iš <u>CPK 346 straipsnio</u> 2 dalyje nustatytų kasacijos pagrindų (<u>CPK 346 straipsnio</u> 1 dalis). Kasaciniame skunde nepakanka vien tik nurodyti kasacijos pagrindą – įvardyto kasacijos pagrinda buvimą būtina pagristi išsamiais teisiniais argumentais (<u>CPK 347 straipsnio</u> 1 dalies 3 punktas). Be to, <u>CPK 346 straipsnio</u> 2 dalyje nurodyti kasacijos pagrindai patvirtina, jog kasacija leidžiama ne teisės klausimais apskritai, bet ypatingais teisės klausimais, siekiant, jog kasaciniame teisme būtų nagrinėjamos tik tokios bylos, kuriose keliamų teisės problemų išsprendimas būtų reikšmingas vienodam teisės aiškinimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas CPK 346 straipsnio 2 dalies 1 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti buvus pažeistą materialiosios ar proceso teisės normą, teisinius argumentus, patvirtinančius nurodytos (nurodytų) teisės normos (normų) pažeidimą bei argumentuotai pagristi, kad teisės pažeidimas, į kurį apeliuojama, yra toks svarbus, kad turi esminę reikšmę vienodam teisės aiškinimui ir taikymui, o taip pat, kad jis (teisės pažeidimas) galėjo turėti įtakos neteisėto sprendimo (nutarties) priėmimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas <u>CPK 346 straipsnio</u> 2 dalies 2 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti konkrečią Lietuvos Aukščiausiojo Teismo teisės aiškinimo ir taikymo praktiką, suformuotą bylose, kurių faktinės aplinkybės yra analogiškos ar iš esmės panašios į bylos, kurioje priimtas teismo sprendimas (nutartis) skundžiamas kasacine tvarka, bei argumentuotai pagrįsti, kad teismas skundžiamame procesiniame sprendime nukrypo nuo tokios Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos praktikos. Tai daroma analizuojant apskųstuose teismų sprendimuose išdėstytus teisinius motyvus ir juos lyginant su Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuota teisės taikymo ir aiškinimo praktika.

Kasaciniame skunde argumentuojama, kad teismai netinkamai aiškino ir taikė Lietuvos Respublikos darbo kodekso (toliau – DK) 57 straipsnio nuostatas, nukrypo nuo kasacinio teismo praktikos, nepagrįstai atleido atsakovą (darbdavį) nuo pasekmių už padarytus šiurkščius darbo teisės normų pažeidimus. Nustatę, kad laisvų darbo vietų ieškovės įspėjimo apie atleidimą iš darbo laikotarpiu buvo, kad ieškovei nebuvo pasiūlyta šias laisvas darbo vietas užimti, teismai turėjo konstatuoti akivaizdų DK 57 straipsnio 1 dalies pažeidimą, lemiantį atleidimo iš darbo neteisėtumą. Ieškovei darbdavys privalėjo siūlyti bet kokį kitą darbą, kurį ji, atsižvelgiant į jos sugebėjimus ir sveikatos būklę, galėtų dirbti (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2017 m. gruodžio 27 nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-477-1075/2017). Teismas nepagrįstai sprendė, kad egzistavo labai nedidelė tikimybė, jog ieškovė būtų struktus leti laisvas pareigas, jei atsakovas ir būtų jas pasiūlęs. Teisma nepagrįstai perkėlė ieškovei darbdavis pareigas, jei atsakovas ir būtų jas pareigas darba ir pareigas darba ir būtų jas pareigas (darbuotojai) pareigas, kurių įstatymai nenumato. Ieškovės nesikreipimas raštu į darbdavį prašant suteikti informaciją apie laisvas darbo vietas negali būti vertinamas kaip atsisakymas naudotis savo teisėmis. Priešingai, nei sprendė teismai, vien informacijos apie planuojamą struktūrą bei pareigybių sąrašo buvimas darbdavio įsakymais patvirtintuose vidiniuose teisės aktuose negali būti laikoma tinkamu darbuotojo informavimu. Taip pat teismai nepagrįstai, ieškovei argumentuojant, kad jai buvo sudarytos dirbtinės kliūtys užimti kai kurias po reorganizacijos naujai įsteigtas pareigybes, nepagrįstai nustatant itin aukštus kvalifikacinius reikalavimus, padarė išvadą, kad ieškovė turėjo ginčyti įsakymą, kuriuo buvo patvirtinti reikalavimai naujoms pareigybėms, o kadangi įsakymo ginčijimo terminai jau yra suėję, teismas negali šio klausimo nagrinėti, nepagrįstai nesiaiškino, ar įsakymai, kuriais buvo nustatyti kvalifikaciniai reikalavimai, nepažeidžia ieškovės (atleidžiamos darbuotojos) teisės būti perkeltai į kitą darbą, nesiaiškinę preziumavo jų atitiktį teisės aktams. Apeliacinės instancijos teismas pažeidė įrodymų vertinimo taisykles (CPK 176, 177, 185 straipsniai), nepagrįstai, nemotyvuotai, neteisėtai nesivadovavo R. B. parodymais. Nepagrįstas ir neteisėtas atsisakymas vertinti ieškovei svarbios liudytojos parodymus vertintinas kaip Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 6 straipsnio 1 dalies garantijų, įskaitant šalių lygybės, rungimosi ir kitus principus, pažeidimas, nes ieškovei nebuvo suteikta pagrįsta galimybė pristatyti savo poziciją tokiomis pačiomis sąlygomis kaip priešingai šaliai.

Teisėjų atrankos kolegija, susipažinusi su šiais kasacinio skundo argumentais, pirmosios ir apeliacinės instancijos teismų procesinių sprendimų motyvais ir jų pagrindu padarytomis išvadomis, sprendžia, kad kasacinio skundo argumentais nepatvirtinama <u>CPK 346 straipsnio</u> 2 dalyje nustatytų kasacijos pagrindų t. y. nepagrindžiama, jog teismai netinkamai taikė ir pažeidė skunde nurodytas teisės normas, nukrypo nuo Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos teisės taikymo ir aiškinimo praktikos ir kad dėl to galėjo būti neteisingai išspręsta byla. Kasaciniame

skunde nenurodyta teisės problema, kuri turėtų esminę reikšmę teisės aiškinimo ir taikymo vienodinimui, teismo precedento suformavimui.

Dėl nurodytų priežasčių atrankos kolegija konstatuoja, kad pateiktas kasacinis skundas neatitinka <u>CPK</u> 346 straipsnio, 347 straipsnio 1 dalies 3 punkto reikalavimų, todėl jį atsisakytina priimti (<u>CPK</u> 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktai).

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, vadovaudamasi CPK 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktais ir 4 dalimi.

nutaria:

Kasacinį skundą atsisakyti priimti ir grąžinti jį padavusiam asmeniui. Ši nutartis yra galutinė ir neskundžiama.

Teisėjai

Andžej Maciejevski Gediminas Sagatys